

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio IX. Epiphania. Herodiana Politia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO IX.
FESTVM EPIPHANIE.

Vt & ego veniens adorem eum. Matth. 2.

Herodiana Politia.

(1) Cornel.
in ep. c. 2.
S. Jac.

A.
Plures ex
Catholicis
damnantur
ob falsæ
politie
studium.

Ornelius in Can. S. Jac. Ep. (1) quæstionem movet curi-
sitas plenam & utilitatis, an nempe plures, ex Catho-
cis salventur, an damnentur? eamque pie simul ac doctè
per problema resolvit hõc modò; solos si Catholicos no-
cipias, rejectis Gentilibus Saracenis & Hæreticis, credes-
sim plures ex Catholicis adultos damnari. Hoc assertum solos ad Ca-
tholicos directum s. solidis argumentis probat, roborat, quæ inter no-
merò tertium quod sequitur allegatur; plures ex Catholicis damnantur
quia plures animò & linguâ, verbò & factò sovent principia politica
& vitiosa, quibus à puero innutrientur & immoriantur; seu quodam
fuerit Festo accommodum præsentì, quia magnò numerò passim
diè etiam Catholici vestigia premunt Herodiana Opt. AA. Quis fuerit
Herodes, non omnibus fortè compertum erit. Fuit Herodes politia
veritatis strenuus assertor. Quæras cum Pilato (2) quid est veritas po-
litica? dico paucis, ea est, quæ cum aliis cretice loquimur, quæ alio
ora sublinimus, quæ alios splendide decipimus & supplantamus. Ego
inquires, vel avus est vel atavus, vel proavus vel tritavus avem
Machiavelli Herodes? Rem acu tetigisti: Non ovum ovo est tam simi-
le, quàm similis sit Herodes Machiavello, Machiavellus Herodi. De-
camus utrimque lineas parallelas, & unâ lustremus quo tandem fine co-
ronata sit Politia Herodiana.

(2) Joan.
18.

Philoni si credimus (3) fuit Herodes obscuris natalibus ortus, se-
vus Almonaim, inde in templo Apollinis ad Ascalonem ædituus prorege-
minit (4) Josephus è tenui fortuna per vim & fraudes ad regimen elat-
tus, nulla Dei rerumque divinarum habita ratione, in id diu nocturnè
tentus, ut per fas & nefas capitis nefasti trabeam firmaret, ævi
pseudopolicorum alpha & oméga, cui tritum illud Cæsaris Lemna
ore simul & à corde profluxit: *si violandum jus est, regnandi causâ*

(3) Philo
L. Chro-
nol.

(4) Jos.
Ant Jud.
1, 17. c. 8.

dum est. Et alterum: Cui pellis non sufficit leonina, ei ossi debet vulpina. His gradibus ex imo in altum grassatus, multos Urias Davidis instar blandè affatus, Bellerophontèis literis instructos neci dedit & extinxit, ut pravis animi desideriis omnes habenas tutius laxaret, sublatò illò, qui posset vota improba remorari, Philo ait, per eum in regni aditu 70. iudices interfectos, unò Babà reservatò, cui oculos eruit, ut per aliorum funera sibi vitam firmaret in ævum, corraso unde unde vanissimo prætectu vel proditionis vel rebellionis in Casarem suscitata, cum neutrum subsisteret. Ut autem probè capiatur, qui fuerit hodiernus Herodes, paucis obiter lineis hujus Ardelionis avernalem genium depingimus. En ut fraudulentum & clancularium veri rimatorem egit versipellis sycophanta! *Audiens autem Herodes Rex, Judæorum Regem natum esse, turbatus est, & omnis Jerosolima cum illo.* Timuit nempe, ne qui per fraudes in alienum Judææ regnum irrepset, à Messia, regnò iterum deturbaretur. Cum eo Jerosolima turbatur; qualis enim rex, talis grex. Regis ad exemplum tota se Jerosolima composuit, Scribæ maximè ac Pharisei, pravitatibus immersi millenis, Magnatum perfidi palpones. At vanus erat timor iste ac verè frustraneus, cujus rationem dat (r) (r) S. Fulg. *Rex iste non venit reges pugnando superare, sed moriens o mirabiliter subire; neq. idèo natus est, ut Herodi succederet, sed ut in eum mundus fideliter crederet.* Cum tamen regno suo ex hoc recens nato Rege timeret, antè statuit prognatum jugulare, quàm in virum adulesceret, more tyrannis omnibus recepto, qui compares è mediò tollunt, ut securius dominantur. Sic multò antè legitimos regni hæredes partim dolo, partim aperta vi occidit, & in illos omnes gravissimè defaviit, ut paulò superius memoratum, quos in regno sibi asscurando credere poterat obicem posituros. Quæ una etiam causa fuit, cur in vicinia Bethlæa latius sumpta 4. millia parvulorum occideret, ut sc. inter eos Christum etiam Judææ Regem jam natum interimeret. Hunc in finem multa ex Magis regibus clanculò queritat Herodes, & cum stellæ motum funditus explorasset, alio in conclavi, etiam ex principibus Sacerdotum, Scribis literatis ac legum Doctoribus sollicitè sciscitatur, ubinam Christus nasceretur, qui omnes *Bethlebem* pro Dei habitaculo divinis ex Oraculis designabant. His erutis, *mittens illos in Bethlebem dixit: ite & interrogate diligenter de puero, & cum inveneritis eum, renuntiate mihi, ut ego veniens adorem eum.* Credi poterat gaudiò animum subsultare, cum ex reditu certum nati Regis nuntium captaret, *ite & renuntiate mihi, ut ego veniens adorem eum.* En politicum sed impium, sceleratum, qui apertè

B.

Primus
falsæ poli-
tiæ Magi-
ster fuit
Herodes.

(r) S. Ful-
gent. Ser. 1.
de Epiph.

K

apertè

apertè fingit, se illum esse, qualis revera non est. Talem quisquis publicum refert, multis simulationum involucris naturam tegit in fraudibus & numerosos perfidiae actus resolutam. Dixit impostor, *ut Ego veniens adorem eum*, qui sicam interim transfigendo infantis pectus im-

C.
Herodiana
politia ubi
bique gra-
fatur.

(6) Æn.
Sylv. Com
l. 1.
(7) Horat.
in Ep.

parabat. O quot hodie vestigia premunt Herodiana! dicite quis hodie ex animo candidè loquitur & germanè? quis nil unquam falsi verum miscet? Coram Friderico Cæsare Casp. Schlickius Bohemiæ Cancellarius palam edixit, se tandem illa in loca terrarumque plagas abiturum, quibus stimulationum larvis & fucatis hominum monstris penitus vacua essent. Cui mox Fridericus: ergo ultra Sauramatas aut glacialem Oceanum tibi erit abeundum; sed cum eò etiam veneris, necdum omnium simulatione remotior locus carebit, si modò & tu homo, & non Deus fictus est aut fucatus. *His vitiiis nemo sine nascitur, optimus ille, qui nimis urgetur.* Horatio (7) autore. Est autem totius pravitatis nihil facilè capitalior, quàm illorum, qui tum, cum maximè fallunt, id agunt ut viri boni esse videantur. Malus cum se bonum esse simulat, periculum est; & periculi plenior res est, si, qui oderunt, animi spumantis rabiem contegant, altè interim æmulationis vel offensæ memoriam recordantur, quò fit, ut læsi subinde larga in obsequia descendant, ut media inter amicitia jura tutiore fraude, ac tectioe officiorum simulatione in æmulationis rancoris objectum grassentur. Ita lupinam scrobem florida fronde amictus cespes vestit, tegit; ita letale venenum melle circumlitum auripigmento obductum dulcoratur & illustratur. Canunt cum Herode pseudopoliticorum Antesignano avi nostri palpones hodie: *Ante mille jam peractis, nulla fides est in pactis. Mel in ore, verba laetant in corde, fraus in factis.* Herodes etiam in hostes Magos Reges, novisque nuntios officiosus extitit; non læsit advenas, licet nuntii essent ipsi vii propalatores; excepit peregrinos amicè, ut tantò certius Christianum perderet; fidem in parvis servavit callidus veterator, ut eam in magna commodius violaret. Misit hospites extraneos in Bethleem cum publicæ fidei & securitatis patentibus literis, quibus urbis portas etiam concubia nocte voluit referari; valedixit amicè abeuntibus Magis, & in aulam reduces invitavit, inventò & adorato Rege redirent, & nuntiarent, ubi locorum cælò lapsus Princeps pacis coli possit & adorari, *ut Ego veniens adorem eum*, cum tamen actu jam sicam exacuente, quæ propria si posset, inventum Regem transverberaret, & letho committeret. En iterum pseudopoliticum tenebrionem? eludit Deus perhibita

conatus & Magos per aliam viam ad patrios lares reduxit. Hôc auditô, mox fremere Tyrannus, concuti, turbari, expedire milites, latentem atati bellum indicere cruentum, inauditum, & 14. millia parvulorum ferrô perimere, ut hôc mediô certus esset, de nece novo etiam Regi per suos carnifices illata. Hic tandem insolens protervia pedem fixit, ubi tot animulæ vivis è corpusculis sunt proscriptæ.

Nunc quem finem nactus sit tyrannus iste pseudopoliticorum princeps, obiter exponamus. Implevit per hoc infanticidium scelerum suorum mensuram; vix sanguinem fudit innocuum trux barbarus infanticida, futurus etiam Christicida, quantum in ipso erat, Dei Summi celerem sensit vindictam. Quinto die ab hac horrida parvulorum cade primitus febris, tussi, & dysenteria, inde podagra, hydrôpe, & quod caput est, phtiria si seu morbo pediculari, verendorum putredine, astimate, & intolerabili fatore percussus animam sanguinolentam, animam pseudopolitico ritu nonnisi fallere doctam, in tetram Stygem evo-muit, vivus à pediculis corrosus. Hanc Numinis vindictam omnes hodie fraudum figuli, & avernalis politiæ reprobî sectatores, Dei hominumque perfidi lusones, seu ut verbô dicam omnia, christiani Atheistæ extimebant.

Jam ad alteram paralleli lineam transeamus, visuri, quàm parilis fuerit Herodi Nicolaus Machiavellus, quem hodie velut Semideum colit, amat, prædicat & sectatur pseudopoliticus orbis sacer & profanus. Hoc prævio duce numerô propè innumerô ad tartara ruunt politici nostri. Si quæras, qui genus unde domo fuerit impostor iste, bipedum nequissimus lavernio, stygiæ politiæ orcinus faber, pauca ex innume-ris conglobatim accipe. Equè ac Herodes tenui ex fortuna in altum emerit factus ex Scribacio florentino Regum & Monarcharum repen-tinus Magister, aulicorum ævi nostri ter execrabile Breviarium, malo-rum principum mendax horologium, centum fulminibus dignum caput; his novam hæctenus & inauditam, imò inter Dæmonum adyta fa-bricatam mille dolis & fraudibus hirsutam statûs politici disciplinam, in odium pacis & concordia, in destructionem juris & justitiæ, in con-culationem fidei & Religionis Catholicæ, in exterminium naturæ Or-bi christiano invexit; hinc omnium in se animos, calamos etiam aca-tholicos excivit, fulmine suo ab Ecclesia damnatus, & in ordine infamium Scriptorum in Indice prohibitorum librorum positus, & quidem in fron-te ac prima classe locatus. Sub hedera speciosæ Politices nil nisi sum-mam nequitiam orbi vendidit, nil nisi palliatam iniquitatem mundo propinavit.

D.

Infelix o-
bitus He-
rodis.

E.

Non est
ovum ovo
tam simile
ac Herodi
Machia-
vellus.

K 2

pinavit.

pinavit. Natus est quidem in Italia, & in patrio solo Florentia-
reum visus concepit, sed conceptum in Gallia evomuit, ubi sua
entia politica portenta cum enormi plausu disseminavit. Sustulit
medio prima virtutis, pietatis, religionis & amicitia humana
pia, quorum in vicem putida substituit, omnis fidei ac honestatis
fiva. Sustulit arbitrii humani libertatem, Numinis providentiam,
mae immortalitatem, fato & fortunâ regi omnia palam vociferat.
Nulla hæresis tantas clades Reip. Christianæ invexit, quot exitialis
politici statûs disciplina. Nulla flagitiorum pestis tot animas in
barathrum demersit, quot hæc una novi atheismi mundo intrusi
Orcum præcipitavit.

F.
Stygia do-
gmata Ma-
chiavelli.

Docuit palam a vernalibus libris suis, quod pridem ante Herodes
eticavit. Do aliquam hic loci dogmatum Stygiarum promulgidem, ex
bus velut ex ungue leonem colligas. Juxta hujus lavernionis principia
unum est sapere si personatus totâ vitâ incedas, si omnia in specie
pedias, si omnia ad fucum elaboras, & nil penitus ad veritatem
ris. Juxta hæc principia unum erit prudentia caput cunctos falles
cunctis insidiari, Deum ubique, si commodum fuerit, exterius
texere, interius irridere, sui se numen constituere, ad se unum
quid agitur referre, virtutem in publico mentiri, vitia in cordis
ditullio venerari, inexplebili avaritia mundum devorare, lites
re, discordias excitare, omni ex parte machinationes extruere, hu-
tis manibus amicitiam fingere; cum verò res & occasio dicat, pro-
bè ulcisci quem odisti, & omnem humanitatem exuere. Juxta
ima è Styge protracta principia satis est, si pietas, religio, & humanitas
simuletur, tunc maximè, cum grandis aut commodi spes affu-
Juxta hujus incarnati diaboli doctrinam, necessitas cum tulerit, imp-
pidè peccandum est. Data fidei habenda ratio est quamdiu com-
dum est, hóc sublatò, rumpitur cordatè ac dilaceratur. Quò fuerit
venti, eò sensim sine sensu obverti debet navis, ita cum castis
cum incestis incestè, cum sobriis sobriè, eum ebriis ebriosè, cum Catho-
licis catholicè, cum hæreticis hæreticè, cum Atheis Atheisticè
dum est. Injuria tibi tuisque facta talione vindicanda est. Imp-
rius & infamis est, qui cum non facit. Duellum si offertur, im-
ptandum est, ne honor perdatur. In convivio cùlibet ad
haustus properanter respondendum est, ideòque totus homo in
gratiam & sanitatem inebriandus, & protrita ratione bestificandus
est. Vita & fortunæ propugnari debent mordicus etiam cum dispen-
Legis divinæ. A fato & a fortuna aguntur omnia & diriguntur.

providentia divina nulla est. Subditos inter alendæ sunt continuæ factiones; sic tunc in eos summi Proceres grassantur & libidinantur. Princeps, qui opes suas augere, & imperii fines statuit ampliare, artem mentiendi & fallendi addiscat necessarium est. Credatur firmiter, nullum ex animo amicum dari, sed nec ulli ex animo deferenda est familiaritas, ita tamen singulis blandiendum est, quasi singuli amentur. Surgendum est transeunti, loco cedendum est obvianti, honoris & amoris tituli assatum repetendi, licet animus in arum fluctuet æstu. Ante omnia consuli debet statui politico, prolibus & familia. Ut statum retineas, ut augeas honorem, modis omnibus evitandum est, nec curandæ sunt vel Dei vel Ecclesiæ leges, si obstant. Fraus omnibus est necessaria, quicumque parvis ex initiis crescere conantur, quæ tantò minùs turpis est, quantò quis magis eam poterit operire, & quæsito prætextu occultare. Anima humana eadem cum bruti anima mortalitate, in sui nihilum cadit, perit; ergò nec cælum datur, quò boni præmientur, nec avernus, quò pravi puniantur. Ita Deus è cælo proscribitur, cujus providentia uni fato attribuitur. Ita pulsa formidine pœnæ in scelus aguntur improbi, & extincto virtutis & abjecto immortalis præmii amore, nullis ultra stimulis ad bonum excitantur, nullis ultra frænis à malo abstractuntur &c. Sufficiant pauca, ubi prostant innumera. Et his quidem principiis à recta fide, à literis divinis, à sanctorum Patrum decretis, à ratione, à natura, & à sancta veritate tantoperè alienis, hanc in horam pseudopolitici nituntur. Ad hanc Machiavelli regulam actus suos & consilia metiuntur; & quia hæc dogmata, hæc tartaræ leges apud benè multos vicem subeunt, Decalogi divini, accidit prò dolor, ut semel animò haurita hæc Errabunda principia, vix unquam toto vitæ decursu ponantur aut rejiciantur, ne quidem in confessionali sacro; quia ubi de puncto honoris, de lucro, de commodo, de burfæ ac nominis augmento agitur, ibi nec Deus curatur nec Diabolus, nec Conscientia, nec Infernus. Quidquid contra hæc detorquent Ecclesiastæ, ab his Dei ac divinorum Dogmatum ludionibus constanter exploditur & ridetur. Quàm similis sit Herodi Machiavallus nihil fallor, ex dictis clarescit. Quod Herodes practicavit, id Herodiana politica affecla Machiavellus per suos pestilentes libros toti panè mundo instillavit etiam catholicò, utinam non sacro quoque ecclesiastico & religioso; hinc rectè superius memini ex Cornelio, nos inter, qui Catholici dicimur, plures adultos damnari, quia plurimi hodiè his avernibus principiis in præceps aguntur, indigni, qui nomen ferant christianum, rectius Atheistæ vocandi, quia illorum quamplurimi atheorum Magistrum, seu atheismi publicum Doctorem pronis auribus hauriunt,

& impiissimi nebulonis genium pravis ausibus æmulantur. At verò sicut vidimus, quàm turpi obitu suo pseudopolitiæ suæ pœnas dederit justo Deo, à vermibus corrasus Herodes; ita nunc pariter lustramus, quo fati genere Satanae minister extinctus sit Machiavellus. Paucis totum expedio. Cælum ejurans, Deum blasphemans reprobum spiritum suum in sinum Luciferi, cujus regnum tantoperè ampliavit, colò per Orcum obverò evomuit, eructavit. Metuant parem exitum æmulatores ejus & discipuli, servi hujus Atheistæ nebulonis & serviliani, qui hunc avernalem Magistrum perfidè sectantur, Ithyias illius leges & statuta identidem manibus terunt, juxta hos phlegetonias fontes suis cum subditis agunt malitiosè, libris hisce rectius Vulcani dicandis suas decorant Bibliothecas, insuper habito fulmine ecclesiastico in hujus Authoris lectores, & à fortiori in perfidos quos affeclas per latam excommunicationis sententiam fulminato. Scio evidenter & doleo, quot & quantos Viros etiam moribus claros etiam religione illustres, hic atheorum Herodianus magister intromittit. His ego nunc coronidis loco Comitem referam, quem legibus athæis ad duplicem corporis & animæ interitum Machiavellus magister adhuc vivus instruxit. Sapientiam Comitis exitiò residui hujus scycophantæ discipuli & tartareas illius leges adhuc hodie fortiter operent. De fide facti, quod narrare aggredior, nemo dubitet. Exhibita est tragœdia hæc publicis scœnis Ingolstadii in Boica lapsis annis nunquam sanè in theatrum publicò spectaculò proditura, nisi totius storiæ fides fuisset integra & intaminata.

H.
Et discipuli
ejus.

Obtigit Machiavello in disciplinam claris natalibus ortus & Comitem stemmate perillustri Adolescens natione Gallus. Leontium dicunt Ingolstadienses periochæ. O sanè miserum discipulum, qui nactus est tam diabolicum magistrum! quid boni ab eo discere potuit, qui totus erat vitium, Orci excrementum. Politicæ legibus præcipua obiter tactis ita innutritus est, ut paulatim juxta leges publicas omni lege solutus, in omnem libidinem præceptis rueret Comes. Una ei regula fuit, nullis regulis constringi, & qua data porta, in omnem scelus efferari; ita cum sibi uni & pravis affectibus suis servatis omnibus domesticis, omnibus vicinis factus est oppidò gravis, & verò Deo etiam intolerabilis, cujus divinißima Majestas quotidianè inter flagitia ita evilit, ut omnem illius providentiam suo cum magistro abnegaret, donec horribilibus pœnis multatus, damnò suo disceret Deum dari, scelerum vindicem & immanis perfidiæ ultorem. Intra-

Hist.

forte sybaritico luxu splendicans convivium Comes, ad quod multos pariter illustres convivas invitabat. Jam status dies regalis mensa illuxerat, jam gulæ illicium facturus Comes urbis pomæria obambula-
bat, ecce casu cæmeterium transgressus, juxta viam humi jacentem calvariam offendit. Palluit ad tristem depilis globi aspectum Comes, atque mox iterum ad obtutum ita tragicum offensus, more recepto tumidas exarsit in iras; his turbidus calvum caput impio calce protrivit, in re maximè seria etiam humi jacens caput eo panè ritu, quò olim pueri male sani Elysaum lufisse leguntur (7) *ascende Calve &c.* (7) 4. Reg. 2. petulanter affatus: eholdum Calve, dic, si potes, & pauca quæstionis puncta resolve: anne verum est, quod passim spargi solet, nostrò corporis antrò spiritum concludi mori nescium, quo præsentem totum corpus vivificetur, quo migrante extinguatur? is si corpore maectato non pereat, sed vitam extrahat infinitam, dic, ubi locorum post fata hæsitat? an porrò altero in orbe aliqua datur aternitas? an ibi ad severum tribunal Deus Judex sedit? an ibi piis merces aliqua deputatur, & pœna sceleratis? hæc pœna num temporaria est, num semper duratura? hæc & alia cum politicus Comes amaro cum splene vomuisset, nova protervia eaque in auditâ mortui hominis calvariem, etiam ad mensam suam sybariticè instructam & pluribus convivis illustrandam joci gratiâ invitabat, eum in finem, ut inter dapes & pocula, more olim gentilibus recepto ad politas quæstiones evidens responsum daret. Nihil quidem præsens calvaria audacissimo nebuloni respondit, at quanti steterit Comiti hæc insolens provocatio, mox patefcet. Sic ergò sine resolutione ad quæstiones repõta, quam credit impossibilem esse, Leontius abiit & recessit. Domum delatus jam in unum congregatos convivas amicè salutatos, mensæ adhibuit. Factum est initium adipali epulo, & communi omnium gaudio. Illata sunt mensæ fercula lauta, regia; curvabant in orbem grandes pateræ, fœcundi calices, aurei crateres, nectare pleni & ambrosia; læti omnes: vivat, bibat! Leontio acclamabant tantæ lætitiæ promocondo, accinentibus suaviter phonascis & statolpis. At vix umbilicum tenuit licentia convivandi, en malum malorum maximum, spectaculum vix unquam in Gallia visum, triste cumprimis & luctuosum, genialem mensam turbavit, evertit; ut nempe & hîc sacrum illud vaticinium expleretur (8) *extrema gaudii luctus oc* (8) Prov. 14. *cupat. Tenent tympanum & cytharam & in puncto* (9) *ad inferna descen-* (9) Job. 21. *dant.* Mel subito in fel, in absynthium nectar migrat & ambrosia. (9) Job. 21. Accurrit ad Leontium herum suum tremulo pede, pallido vultu & palpi-

palpitante lingua famulus lateralis, atque ante ædium fores vivus mortui hominis simulacrum prostare, & ingressum urgere. Nuncio fatali panè omnes convivas exanimari videas, antequam novum hospitem oculis spectarent. Excitabat quidem singulos Leontius, sed horrorem animò præconceptum nec minuit, nec absterfit. Rillius Comes atheismò infectus, qui nec Deum crederet, nec coelum, nec orcum, donec expertus disceret Robertus, dari singulis dedit adeo in mandatis alteri famulo, ad omnem proterviam politico ritu abjecto lurconi, ocius ut monstrum examinaret, unde in ædes tempore tam importuno, & quid sibi vellet invisa larva? imperata procax verna, mox tamen è vivo mortis simulacro intellegit hero suo diceret, se ab eo cœmeterium transeunte ad mensam invitum esse, & licet non condixerit, nunc tamen præsto esse accersitur, ut heri votis faceret satis, & ad postas quæstiones super mensam succurrendo responsum daret desideratum. Hæc cùm Leontius audiret, memor, quid ad calvariam dictum esset, expalluit nonnihil, mox tamen vitro grandi metum diluit, atque iterum alios hõc vernâ perres, hõc audaciores famulos dimisit, qui hominis mortualis larvas suis ab ædibus profligarent, eique dicerent nullum his hospitiis locum in mensa prostare; alios unâ properè dimisit, qui fores ædium probè obserarent, & pessula omnia fortiter obducerent, si forte volentis ausibus aditum quæreret turpe spectrum. Sed vana fuit sine veribus ira; quis spiritum mole corporea destitutum remoretur? clausis penibus & seris immisso, ultrò dissiuebant repagula, viamque referant tremendo hospiti. Ascendit illicò per scalas horribilis larva, cancellum irrui, magnis passibus ad Leontium contendit, & illius se lætè proximum applicuit ossea hominis larva. Vix locum tenuit negatum, iussit totum confessum cepta prosequi, gulam raris dapibus explere. Leontii salutem spumantibus cyathis ad fundum exhaurire. Multum temporis disfluxit, inquietabat larva, ex quo nullum ego cibum, nullum potum gustavi, nunc ergo longam plurium annorum inedia hic loci refarciam. His dictis, osseis manibus grande poculum præptabat, & bibere cepit Leontii sanitatem, inde alios omnes ad similes haustus accendit. At nemo fuit ex omnibus convivis, qui prævencibonem sequi vellet, quin potius id unum spectabant singuli, quibus technis tanto se discrimini maturè subtraherent; sic unus post alterum è triclinio aufugit, ut solus tandem Leontius & magister qui

Machiavellus cum mortuali larva in mensa relinqueretur. Causa suæ cum diffideret Machiavellus, ipse quoque totis viribus abitum urfit & obtinuit, Leontio frustra rogante, ne hoc in articulo discipulum suum Machiavellus desereret. At furdo fabulam; abiit, excessit, erupit, evasit Machiavellus, alteri fato à justo scelerum Vindice reservatus, & fuga pariter dilapsus, omni ope ac consilio Leontium destituit. Voluit quidem aliorum omnium exemplo properis pedibus salutem in tuto locare Leontius; at quocumque Comes fugeret, fugienti se larva tota objecit, violentè ad fores penetrantem manus ossæ comprehendit, his verbis præsentem Leontium affata: en præstò est, quem hodie ludicra invitatione ad præsentem mensam evocasti, adest modò is ipse, cui per immanem jocum & audaciam in mandatis dedisti, ut super mensam quæstiones à te positas resolverem. De illis ergò sequens cape responsum: per mortem temporaneam non omnia in homine moriuntur; vitam suam alterum in Orbem migrans à corpore anima transportat, ibi æternùm victura vel inter Cœli gaudia, vel inter Orci tormenta, prout sententiam ex urna hausserit divina, quam nulla unquam ætas, nulla potestas evertat. Noli asserti hujus firmitatem in dubium vocare, hæc tibi juratus eloquor, & Altissimi jussione coactus. Qui genus, unde domo sim, nōsse si cupis, en meos lares patrios & vitæ in vivis exactæ splendidam conditionem tibi fidenter detego. Probè hanc ex sanguem & continuo ex ossæ fabricatam structuram suspice. Sum ego tibi proximo sanguine junctus, sum ego avus tuus, ergò tu nepos es meus, sed heu! uterque nostrum male fausto sidere prognati ad pœnam, ad gehennam. Calvariam nobili tumulo Styx eruit & pedibus tuis objecit. Meis ego iniquitatibus, blasphemis, pauperum pressuris, ac plurium scelerum horrifico acervò focos merui æternantes, & utinam his aliquando in cineres anima mea combureretur! at verò ignis meus inextinguibilis est; anima mea immortalis est, vita in perenne tormentum identidem renovatur. Hòc vitæ inter ignes perpetuandæ decretò me justus scelerum vindex Deus ex alto fulminavit, nunc propediem te quoque nepotem meum fulminaturus, qui hanc in horam protrita sanctiori disciplina, sine ratione, sine lege, sine Deo, sine conscientia, abominandis te flagitiis contaminasti, & vitam duxisti exlegem, quasi nec Cœlum nec Orcus daretur; & huc quidem nunc tibi erit ex tempore abeundum, sanguis meus, nunc vita tibi tota cum æternitate mutanda; ne verò tibi grave sit iter tam prolixum in æternitatem aggredi, en faciam ego, ut totum viæ spatium brevi compendio

L

absol-

absolvas, meis illuc brachiis deportaberis. Dixit hæc avernalis umbra, & mox Leontium expansis brachiis amplexas cognatas inter manus impidantem & luctantem, ita fortiter vicino parieti allisit, ut cerebrum sanguinolentum muro adhæresceret, totius tragœdiæ vivax argumentum. Redibant postliminio stupore, ac horrore pleni conviva, vultus vestigia muro impacta; at cum nil uspiam de corpore compareret, cum in sententiam omnes abiëre, à spectro illo corpus simul & animam Orcum abrepta esse.

Adesse modò pseudopolitici mangónes, Herodis posthumi Machiavellistæ, Atheistæ, & vestri commilitonis cerebrum muro affixum suspicite. Hanc vitæ coronidem pseudopolitici metuant, qui hoc ad ad diabolicas Machiavelli leges ita vivunt, quasi nullus in cœlis Deus existeret. Nascitur ex stygiis his principiis efrons audacia, ut lacum quasi habenis in præcipitium ruat pseudopolitica mortalitas. Fallunt toto cœlò, qui tam putidis pseudopolitiæ principiis nixi, arte dumtaxat & industria purè humana, improba calliditate ac dolis vitam firmam fatagunt & fortunam, nulla divinorum habita ratione, protracta Dei que candido cultu penitus neglecto. *Non est consilium, non est prudentia* (10) non est industria ulla *contra Deum*. Ut prospere operentur, ut ratio communis status, ut tota familia, bonum publicum & privatum conservetur & amplietur &c. fides floreat & religio, colatur, ardeat divinus, *pietas ad omnia utilis* (11) Paulo teste, nova inducipiat incrementa & ubique sancta veritas colatur. His basilibus nova salus publica, salus privata, ut experientia docet quotidiana, pluribus exemplis firmanda, si tempus suppeteret. Procul itaque hinc faciant, qui statûs rationem pluris æstimant quàm religionis, qui legibus divinis insuper habitis & conscientia remorsu, qui pulsa pietate ac veritate pro ratione, pro lege, pro una politia norma lucrum ponunt in diva bursa. Verbo: ut prima monet Veritas (12) quæratum ante omnia Regum sanctorum exemplo Deus & regnum ejus juxta leges cœlestes præscriptas, juxta decalogum, & purioris conscientia dictamen, & quidquid sperare possunt Politici, adjicietur vobis.

Amen.

